

A KULTÚRA NEM JÓ ÜZLET, VISZONT HATALMAS SZERELEM

*Két éve szerzett mesterfokozatot a University of Warwickon, Cultural Policy and Management szakon. Angliában - az Opera Warwick tagjaként - producere volt az Alice Csodaországban c. operának, valamint gyakornokként segítette a világ egyik vezető klasszikus kortárszenekarának, a Birmingham Contemporary Music Groupnak munkáját. Hazaérkezéskor megalapította művészügynökségét, üzletpolitikája, hogy igyekszik megtalálni az egyensúlyt a jobban fizető munkák és a szívügyek között, valamint törekszik az átjárásra a klasszikus és a könnyebb műfaj között. **Meczner Verával**, a Gradus Művészügynökség fiatal menedzserével beszélünk.*

– Hogyan kezdődött a vonzalom a szakma iránt?

– A kultúra gyerekkorom óta része az életemnek, mivel édesapám színházban dolgozik, (a Budapesti Bábszínház igazgatója, szerk.) így mióta az eszemet tudom, ismerős ez a közeg. Mivel saját magamban semmilyen művészi ambíciót nem éreztem, a terület iránti vonzalmam a menedzseri pálya irányába terelt.

– A Budapesti Gazdasági Főiskolán végeztél, aztán szépen jött utána a többi...

– Miután megszereztem a diplomámat választás elé kerültem. Nem akartam a végzettségemből logikusan következő utat követni és elmenni valamelyik multihoz dolgozni. Gyakornoki munkát vállaltam az Óbudai Társaskörben, ahonnan az Armel Operafesztiválhoz kerültem.

Meczner Vera - fotó: Török Brigitta

Rost Andrea és Meczner Vera – fotó: Réthey-Prikkel Tamás

Az itt eltöltött időszak jelentette az igazi tanulóéveket. Nagyon sokat tanultam *Havas Ágnestől*, a fesztivál igazgatójától. Négy és fél év után úgy döntöttem, hogy folytatom a tanulást, ezért Anglia felé vettem az utamat.

– **Úgy tudom hazánkban ekkor még nem volt ilyen speciális képzés, szakirány, ami kifejezetten művészmenedzsereket képez...**

– Az angliai képzés sem konkrétan művészmenedzsment volt, de a kulturális menedzsmentnek, mint szakmának és ebből adódóan a képzésnek is nagyobb hagyományai vannak kint, mint itthon. A szak neve egyébként Cultural Policy and Management volt, ami egy nagyon izgalmas multikulturális közegnek bizonyult, hiszen az osztálytársaim a világ minden részéről érkeztek.

Az iskola biztosított számunkra nyolchetes gyakornokságot is, amit én a Birmingham Contemporary Music Groupban töltöttem, ami a világ egyik vezető kortárs zenekara. A képzésnek és a gyakorlatnak köszönhetően az új szemléletmód mellett a maximalizmusra és a minőségre való törekvést is magammal hoztam, amikor hazajöttem.

– **Hazajöttél, majd megalapítottad a művész-ügynökségedet. Kik voltak az első ügyfeleid? Hogyan találtak rád?**

– Az első ügyfelem *Balczó Péter* operaénekes volt, akinek a külföldi fellépéseit már a kiutazásom előtt elkezdtem intézni. Az angliai tartózkodásom alatt is segitettem, de mikor hazaérkeztem hivatalossá tettük ezt a kapcsolatot. Mivel ő volt az első ügyfelem, a mai napig különleges viszony fűz hozzá.

Egyik angliai kiutazásom során, a reptéren történő várakozás alatt ismerkedtem meg *Polyák Lillával* és *Homonnay Zsolttal*, aiktól akkor azzal váltam el, hogy ha hazajövök, akkor örülnének, ha együtt dolgoznánk. Ez így is lett. Őket *Bella Máté* zeneszerző követte, akinek *Fekete Gyula*, a Zeneakadémia zeneszerzés tanszékvezetője ajánlott, majd egy idő után *Rost Andrea* is megtisztelt a bizalmával. *Varró Dani* régi kedves barátom, aki felvette, hogy a barátságunkat munkakapcsolattá is kiterjeszthetnénk. *Varga Viktória* operaénekesnőnek *Balczó Péter* ajánlott. Rajtuk kívül két karmestert menedzselek, a két szélsőértéket korosztályban, *Pál Tamást* (77) és *Dobszay Pétert* (23). Minden ügyfelemmel más és más a kapcsolat, de alapvetően mindenkivel baráti a viszony. Nem is lehet ez másként, hiszen ez egy nagyon erősen bizalmi szakma.

Balczó Péter, Varró Dániel, Bella Máté, Meczner Verával - fotó: Réthey-Prikkel Tamás

Homonnay Zsolt és Polyák Lilla, Meczner Verával - fotó: Réthey-Prikkel Tamás

Amióta elhagytam az Armel Operafesztivált, kicsit hiányzik a produkciók izgalma, ezért igyekszem néha önálló előadásokban is résztvenni. Februárban ötletgazdája és produkciós vezetője voltam *Rakonczi Viktor* és *Rácz Gergő* szerzői estjének a Pannon Filharmonikusokkal, ezen kívül két dalnak is

én voltam a projekt-vezetője a hazai Eurovíziós válogatón.

– **Nem szokványos, hogy egy menedzser klaszszikus és populárisabb műfajjal is foglalkozik. Hogy alakult ez?**

– *Polyák Lilla* a színházi munkássága mellett szívesen kirándul a pop műfajában,

így óhatatlanul beleszóppentem én is. Mára már annyira megkedveltem a műfajok közti „átjárást”, hogy kifejezetten törekszem rá. Érdekes feladat megtalálni a hangot – és sokszor hidat képezni – a komoly- és a könnyűzenészek között. A lényeg, hogy a minőség mind a két oldalon megtalálható legyen. És persze nagyon élvezem, hogy a kilenc ügyfelem között költőtől a zeneszerzőig sok mindenki megtalálható.

– **Üzlet ma a kultúra?**

– Alapvetően nem, viszont hatalmas szerelem. Persze, ezt a munkát is üzleti alapon kell csinálni, de tekintetbe véve, hogy Magyarországon a művészek honoráriumai igen alacsonyak, így meggazdagodni nem lehet a menedzsmentből. Az anyagiak és az elismertség miatt is szerencsés helyzet, ha az ügyfeleket külföldi produkciókba sikerül bejuttatni, ami az operaénekesek és a karmesterek esetében nem lehetetlen. Igyekszem megtalálni az egyensúlyt a jobban fizető munkák és a szívügyek között, mert úgy gondolom, a kettő nem él meg egymás nélkül.